

Сось време то зли тѣ чловѣци и зли тѣ работи ся умножихъ помежду чловѣци тѣ. Достигнахъ да престанатъ да почитатъ Бога: а като престанахъ да Го почитатъ, забрахъ совсѣмъ да Го забравятъ. А когато веке забравихъ истиннаго Бога, за что имъ остана въ совѣсть та нѣкакво чувство, чи не може да бѣде безъ Бога: тогава намыслихъ да почитатъ за Бога слѣнце то, мѣсяцъ ать и други тѣ твари. Това ся нарича *язычество и идолопоклонство*. Познаніе то на истиннаго Бога едва ся уварди въ Симвово то потомство.

Чловѣци тѣ, понеже происхождахъ отъ единъ чловѣкъ, говорихъ единъ языкъ, и составлявахъ единъ родъ. Гордость та имъ нанесе на умъ ать суетно предпріятіе, да изградятъ столпъ высокъ до небо то, за да ся прославятъ. Въ наказаніе за това, Богъ смѣси *языци* тѣ имъ, дѣто начнахъ да си не разумѣватъ единъ други, и ги распрѣсна по сичка та земля. Отъ това произидохъ различни *языци*.
